

V Evropi se očividno vrše priprave za dolgo vojno

Berlin. — Nemška vlada je morali Nemci pripraviti za dolga vojna na zapadni fronti. Nemški generalni štab pa je prepričan, da Anglija ne bo začela z vso resnostjo. Zato je začelo nemško armadno poveljstvo graditi varno zavetje "nekje na zapadu" za generalni štab, ki bo varen pred vsakimi napadi iz zraka. Prej so nacisti mislili, da bo Anglija in Francija vzeli okupacijo Poljske za stvar preteklosti in da ne bosta radi tega začeli li resne vojne na zapadni fronti. Kot pa vsa znamenja kažejo, zlasti gradnja varnega zavetja za nemški generalni štab, se bodo Nemci prepustili mesto Rusom.

Romunska vojaška vlada z železno roko uničuje fašiste, obenem pa pošilja večje čete na rusko mejo

Bucharest, Romunska. — Za Kralju se odsvetovali, da bi se udeležil pogreba za premierjem. Toda pogrebni obredi se je udeležil, ni šel pa do mesta, kjer so truplo položili k zadnjemu počitku. Pogreb se je vršil z vso svečanostjo. Premier je vedno želel, da bi njegovo krsto peljali k pogrebu na preprostem kmetemskem vozu, pokritem z zelenjem, voz naj pa vleče šest volov. Tako se je tudi zgodilo.

V nedeljo večer je začela Romunska pošiljati čete na mejo do Bukovine, ker čuti, da bo Rusija udrla v Besarabijo.

V Zed. državah je ista propaganda za vojno kot v svetovni vojni. Prej kajzer, zdaj Hitler

New York. — Govori po radiu, veliki naslovi v časopisju, razgovori med ljudmi, je isto, kot se je vršilo v letih 1914, 1915, 1916 in 1917, dokler niso šle Zed. države v vojno. Toda danes je stvar ne-liko drugačna. Zed. države štejejo 20 milijonov ljudi več kot leta 1914 in najmanj 30 milijonov več kot Nemčija, vključno s podjarmljeno Poljsko. Pa vendar se tudi danes že sliši: "Mi moramo v vojno, ali pa bo prišel Hitler sem in nas pohrustal!" Danes strašijo s Hitlerjem, leta 1916 so strašili s kajzerjem. Nihče pa ne pove, kako bi mogel priti Hitler do nas, mimo angleške in francoske bojne mornarice in kje bi dobil ladje za transport svojih čet, ko so njegove ladje skoro vse po raznih tujih pristaniščih.

Ko se je leta 1914 pričela svetovna vojna, je newyorška borza zaprla, ker se je polastila ljudski panika. V sedanjih vojni je pa denarni trg močno poskočil, tako da ljudje nekako zaupljivi. Vendar nas je pa danes v tej deželi več proti Hitlerju, kot nas je bilo leta 1914 proti kajzerju. Zed. državam ni potreba nobenega razburjenja. Vse naj vzamemo hladnokrvno in s preudarkom. — Tako je pisal polkovnik Frederick Palmer.

Pouk bo dvakrat

Kakor nam je včeraj sporočil direktor Green od Citizen's biro, se bo vršil pouk o ameriškem državljanstvu v javni knjižnici na 55. cesti dvakrat na teden in sicer vsak ponedeljek in vsak četrtek. Začetek bo vselej ob sedmih. S poukom se je pričelo sinoči.

Policija sviri kandidate

Clevelandška policija je izdala svarilo kandidatom, da je protipostavno nabijati letake na brozjavne in telefonske drogeve, ali sploh na javna poslopja, ako kandidat nima potrebnega dovoljenja. Policija je že začela trgati letake s takih prostorov, pri čemer ji pomagajo uslužbenci ulične železnice in telefonske družbe.

SILEN VIHAR NA PACIFIKU

Los Angeles, Cal. — Za vročinski valom, ki je kahal Kalifornijo osem dni, se je vreme naenkrat spremnilo in včeraj je nastal ob obali tako silen vihar, da se je igral z ladjami kot orehovimi lupinami. Najmanj 34 oseb pogrešajo in se boje, da so utonile. Več kot dvanajst čolnov vseh velikosti pogrešajo. Z enim samim ribiškim čolnom je utonilo 24 oseb izmed 26 na krovu. Ribiški čoln Sunshine z 25 moč posadke, ki bi moral včeraj dospeti v San Pedro, se pogreša.

Vihar je butal z čolni in ladjami ob obrežje, pomole in valobrane. Pogrešajo tudi dve športni jahti, na katerih je bilo 70 oseb. Obrežna straža je imela polne roke dela, ko je prišlo vseh strani povelje za pomoč pri reševanju. Vzelo bo več dni, predno se bo zvedelo število vseh ponesrečencev in ocenilo škodo po viharju.

Italijani in Nemci so proti spremembi naše nevtralne postave

Washington, D. C. — Italijansko časopisje v Rimu je včeraj ostro napadlo predsednika Roosevelta čes, da je njegov predlog, da bi se prodajalo orožje in municijo vojskujočim državam "sleparka nevtralnost" in da je Rooseveltova poslanica koncesu zadnji četrtek poskus zapeljati Zed. države v nevaren evropski prepir.

Sinoči je imel nemško-ameriški "Bund" banket, na katerem so govorniki napadali Roosevelta radi nameravane spremembe nevtralne postave. Govorniki so poudarjali, da Rooseveltova administracija ni ameriška, ampak angleška in da vodi pot, po kateri hodi sedanja ameriška vlada, pot k vojni.

Cirkus pride!

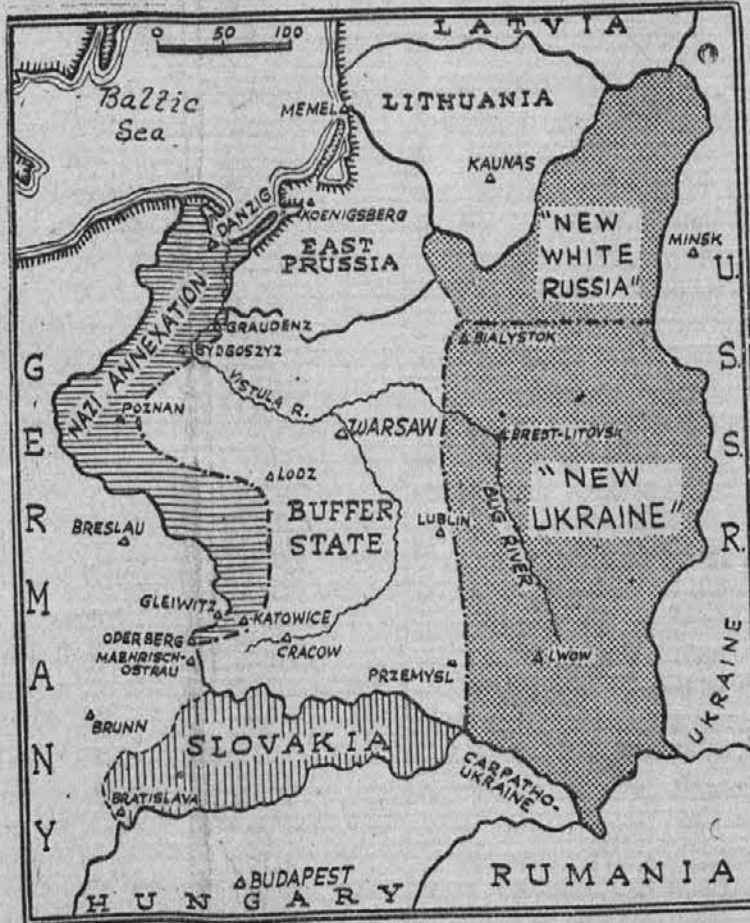
V nedeljo 1. oktobra pride v Cleveland velik cirkus in rodeo, pri katerem bo sodelovalo do 1.200 umetnikov, Indijancev, kraljevih pastirjev in raznih zvezd iz Hollywooda. Med temi bo znani Benny Goodman z njegovo godbo. Cirkus bo postavljen v prostornem mestnem stadionu. Tukaj boste videli tudi razne vrstolomne predstave, kot trčenje dveh avtov drug ob drugega pri brzini 70 milj na uro itd. Predstava bo samo ob 2:30 popoldne in ob osmih zvečer. Vstopnina bo 50c, za otroke 25c.

Naši županski kandidati se ogrevajo

Bolj ko se bližamo primarnim volitvam, bolj postaja kampanja vroča; naši županski kandidati so si zavili rokave, nekateri so celo goloroki na odru in spuščajo svojo politično municijo v volivce, da jih pridobne na svojo stran.

William C. Dixon

Je imel v nedeljo kakih 15.000 ljudi na pikniku na Turney Rd., kjer so pekli vola. Velika udeležba je presenetila celo kandidata samega. Mr. Dixon je udaril po županu Burtonu, ki da hodi okrog tujezemskih grup in jim pripoveduje, kako da jih ljubi in spoštuje. Dixon pa pravi: če župan Burton res tako upošteva kozmopolitske grupe, kako je pa to, da v njegovem kabinetu ni niti enega zastopnika tujezemskih

Zemljevid, ki kaže Poljsko potem, ko si bo vzela Nemčija del, Rusija del in med obema bi bilo nova poljska država. Vodoravne črte na levi kažejo, kaj bi dobili Nemci, v sredi, bel prostor kaže novo poljsko državo, in na desni je pa s pikicami ozemlje, kjer bosta dve novi državi, Malorusija in Ukrajina pod ruskim protektoratom.

Italija sviri pred splošno svetovno vojno, če se ne bo upošteval Mussolinijev apel za mir

Rim, Italija. — Fašistična Italija pozivlje Evropo, naj vzame v poštev Mussolinijev apel za mir, sicer se bo pričelo splošno svetovno klanje. Vladni krogi pravijo, da Italija še ni šla s poti svoje vloge v nevtralnosti, toda če jo bodo razmere prisilile v vojno, bodo posledice zelo resne.

"Ako se Italija vmeša v vojno," piše Virginio Gayda, ki se smatra, da vedno izraža Mussolinijevo voljo, "se bo takoj vnela splošna vojna v vzhodni Evropi in Sredozemlju, odkoder se bo potem prenesla na druge dežele." S tem je Gayda očividno namignil, da bi šla Italija v vojno samo na strani Nemčije, ker imata v Sredozemlju vojaške postojanke samo Anglija in Francija.

Za prihodnjo soboto je sklical Mussolini svoj kabinet k posvetovanju. To bo prvi sestanek celotnega kabineta, odkar je izbruhnila vojna. Mussolini temelji svoj apel za takojšnje premirje na dejstvo, da je Poljska potolomne predstave, kot trčenje dveh avtov drug ob drugega pri brzini 70 milj na uro itd. Predstava bo samo ob 2:30 popoldne in ob osmih zvečer. Vstopnina bo 50c, za otroke 25c.

borili za Poljsko, ker sta napovedali vojno samo Nemčiji in ne Rusiji, dasi je tudi slednja udrila v Poljsko. Torej se vidi, trdi Italija, da je naperjena vsa angleško-francoska politika edino proti Nemčiji, pa da pri tem Poljska ne igra nobene vloge kot vzrok vojne. Italija tudi pomiluje poljski narod, ki je padel pod boljševo vladno.

Shod za mir

Za shod, ki se vrši v četrtek večer ob osmih v mestnem avditoriju, na katerem bo govoril tudi Rev. Charles Coughlin, se dobe vstopnice v hotelu Hollenden, ali pri A. Karlinger, 4043 St. Clair Ave. Vstopnice so brezplačne.

Zasluzene počitnice

Priljubljeni župnik pri fari sv. Kristine, Rev. A. Bombach, se je podal na zaslužene počitnice proti vzhodu. Obiskal bo Bridgeport, Conn., kjer župnikuje Father Golob in kjer se nahaja časno tuji pater Zakrajšek.

Seja skupnih društev

V sredo večer je seja skupnih društev fare sv. Vida. Zastopniki in zastopnice so prošeni, da se udeležijo.

Branilci v Varšavi se borijo mož proti možu, da hranijo municijo

Budapest, 25. sept. — Junakiškim branilcem Varšave že primanjkuje municije, zato so odbili zadnji nemški napad v predmestjih z bojem mož proti možu. Radio poročilo iz Varšave pripoveduje o strašnem bombardiranju mesta po nemškem topniškem ognju in metanjem bomb iz letal.

V predmestjih so začeli poljski brambovci z nove vrste odbijanjem napadov, kakor so se ga posluževali v zadnji španski vojni. Poljski so namreč postavili barikade proti bojnim tankom. Če so hoteli tanki preplezati te ovire, so se morali postaviti s prednjim koncem skoro navpično. Na to so pa čakali Poljski in ko se je tank vzpel pokonci, so vrgli goreče cunje, namočene v olju pod tank, ki je začel goreti. Na ta način so uničili mnogo tankov in tudi odbili prodiranje Nemcev.

Več kot 100 posameznih požarov je bilo javljenih danes v raznih krajih mesta. Branilci skoro nimajo več sredstev, da bi gasili požare. Več tisoč civilistov je bilo ubitih zadnja dva dni. Ubiti, ženske in otroci, leže kar po ulicah, ker jih ne morejo sproti pokopavati. Cerkve, palače, bolnišnice, kolodvori, hoteli, banke in tovarne, vse je že v razvalinah. Nemci so se očividno namenili, da prisilijo mesto k predaji z bombardiranjem in razdejanjem, raje kot bi ga naskakovali s četami.

Berlin, 25. sept. — Nemška vlada naznanja, da je neka nemška podmornica potopila angleški rušilec in da so zbili pri Friedrichshafenu 8 francoskih letal na tla. Iz dobro poučenih virov se naznanja, da Nemci ne mislijo čakati, da bi Angleži in Francozi razvili svojo moč na zapadni fronti, ali da bi držali križem roke v angleški blokadi morja pred nemškimi pristanišči. Predvsem se nameravajo vreči Nemci z vso silo v pomorsko operacijo, da zlomijo angleško blokado do nemških pristanišč, ter da preprečijo vsak dovoz živeža in vojnega materiala v Anglijo, to zlasti iz Zedinjenih držav.

Veselična seja

Vsi oni, ki so prodajali vstopnice za banket Slovenskega doma na Holmes Ave., naj prinese denar ali neprodane vstopnice danes zvečer ob osmih v Slovenski dom.

Pogreb Ane Strmole

Pogreb Ane Strmole, o katere smrti smo poročali včeraj, se bo vršil v četrtek jutraj ob 8:30 iz hiše žalosti, 712 E. 155th St. v cerkev Marije Vnebovzete in na pokopališče sv. Pavla.

Smrtna kosa

Sinoči je umrl Dako Poljak, 3241 St. Clair Ave. Pogreb ima v oskrbi A. Grdina in sinovi. Podrobnosti poročamo jutri.

V bolnišnico

Želetova ambulanca je odpeljala v St. Alexis bolnišnico Mrs. Jennie Hrovatin, 14914 Hale Ave. Obiski začasno niso dovoljeni.

BREZPOSELNOST NEKOLIKO POJENJUJE

Cleveland, O. — Vojna naročila so vzrok, da se v mestu že čuti, da brezposelnost nekoliko pojenuje. Od 1. septembra se je število delavcev pri WPA znižalo za 706 oseb, ki so dobile delo v privatni industriji. V istem času je pa dobilo delo pri WPA 155 oseb. Tudi relifna lista se nekoliko niža in upajo, da bo prišla do 1. oktobra na 25.000 oseb, medtem ko jih je še danes na listi 28.500.

ROOSEVELT JE ZA KOMPROMIS

Washington, D. C. — Predsednik Roosevelt je dal razumeti svojim pomagačem, da lahko spremene njegov predlog za spremembo nevtralne postave, kolikor se jim zdi prav, toda točka, da Zed. države lahko prodajo orožje in municijo vojskujočim deželam, pa mora ostati. Od tega da Roosevelt ne odneha niti en mesec in da pred 30 dnevi ne bo prišlo do glasovanja o tem.

velt ubiti napor nasprotnikov, ki so proti vsaki spremembi nevtralne postave. Opozicija, katero vodita senator Borah in Johnson, obljubuje, da se bo vršila dolga debata, če bo administracija zahtevala naglo glasovanje. Splošno se pa pričakuje, da se bo vršila debata glede nevtralne postave najmanj en mesec in da pred 30 dnevi ne bo prišlo do glasovanja o tem.

NEMŠKE BOMBE PADAJO V CERKVE

Budapest. — Radio poročilo iz Varšave v nedeljo večer je sporočalo svetu, da je bilo v mestu v zadnjih 24 urah ubitih več kot 1.000 oseb od bomb iz letal. (Radio poročilo iz Berlina pa poroča, da se Varšava samo radi tega lahko še drži, ker je Nemci ne napadajo iz ozira na civilno prebivalstvo). Od sobote popoldne in preko vse nedelje je najmanj 100 težkih nemških topov obstreljevalo mesto, poroča radio poročilo iz Varšave. Nadalje trdi poročilo, da je bilo mnogo oseb ubitih v nedeljo, ker so se podali iz svojih kleti v cerkve. Toda kljub vsemu silovitemu obstreljevanju, se mesto ne bo podalo, je zatrdil govornik na radiu. V neki cerkvi so bili zbrani verniki pri službi božji, ko so začele padati bombe na cerkev. Cerkev je bila mahoma v plamenih. Nastala je panika, toda duhovnik je ljudi pomiril in jih zagotovil, da bo končno zmaga le na njih strani. Oznanjevalec na radiu je zaključil poročilo z besedami, da ljudstvo pričakuje skorajšnje pomoči iz Anglije in Francije.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

83

No. 224, Tues., Sept. 26, 1939

Politika pod drobnogledom

Danes teden bomo imeli v Clevelandu primarne volitve. Nekaj časa je kazalo, da bo kampanja mrtva in dolgočasna, toda bolj ko se bližamo 3. oktobru, bolj živahna postaja. Ker se naši Slovenci vedno zelo zanimajo za politiko, v čemer jih tudi naša druga generacija prav pridno posnema, se pa malo pogovorimo o naši politiki in sicer takole iz nepristranskega stališča, kakor opazujemo grmenje političnih topov iz varne daljave, kamor ne prileti nobena krogla, ki bi nas mogla raniti v naše politično srce. Razume se, da oni, ki so v politični fronti, vidijo stvar z drugimi očmi, kar je njih svobodno mišljenje, kakor je svobodno naše.

Začnimo pri visokih glavah, pri županskih kandidatih. Po dolgem ribanju in prerekanju smo dobili šest županskih kandidatov. Dva ne prideta skoro nič v poštev, torej bomo ostali pri glavnih štirih, to sta dva demokratska in dva republikanska kandidata.

Vsi trije ameriški dnevniki so se že izrazili, da bodo podpirali sedanjega župana Burtona. Tako je nekaj časa izgledalo, da bo Mr. Burton kar skočil na županski stolček za svoj tretji termin.

Pa se je zdelo političnim bogovom nekaj narobe in so vsi začeli mešati in so zmešali tako, da so začeli nekaterim politikarjem stati lasje po konci. Župan Burton je namreč kar naenkrat dobil zelo močnega nasprotnika, republikanca O'Donnella, ki je močno razcepil republikanske vrste, da je začel postajati položaj precej resen in stališče Mr. Burtona jako nevarno.

Lokalno ameriško časopisje, ki je toliko časa mešalo, da je vzelo pogum vsakemu močnemu demokratskemu kandidatu iti v dirko, je spoznalo, da se je močno zaletelo. Uvidelo je, da se popolnoma lahko pripeti, da bo župan Burton poražen, če bosta nominirana dva republikanca, ker so ušli iz Burtonovega tabora močni politikaši, kot je Finkle, Bernstein, Bundy in drugi, ki kontrolirajo zlasti zamorske glasove in nič koliko drugih.

Zato nam je šlo pa precej na smeh, ko smo zadnjič opazili, kako lokalno ameriško časopisje naenkrat piše dolge kolone o demokratskem kandidatu Dixonu. Strašno lepo ga rišejo dan za dnem, kaj vse govori, kaj obljubljuje in kaj vsega ne pove o županu Burtonu. Navaden človek bi si mislil, glej, za Dixona so, pustili so iz rok Burtona, kot bi se pekel na žerjavici.

Več dajo publicitete Dixonu kot Burtonu. Zraven do pičice pove vse, kaj govori bivši župan Miller, ki je še vedno v dobrem spominu pri Clevelandčanin. To vse jako vleče.

Ampak za plotom se skriva politična poteza, ki bo prišla na dan šele 4. oktobra, to je drugi dan po volitvah.

Takole smo uganili to umetno zamišljeno politiko lokalnih ameriških časopisov. Burton bo gotovo nominiran. Zdaj je treba nominirati nekoga, ki bo najmanj nevaren Burtonu. Če bo nominiran O'Donnell z Burtonom, jaz bi ne stavljal pet grošev, da ne bo O'Donnell izvoljen. Če bo pa poleg Burtona nominiran Dixon, se bo g. Burton kar zadrsl v City Hall. Časopisje namreč dobro ve, da Dixon nima nobene prilike biti izvoljen jeseni, tudi če je zdaj nominiran. Vso možnost pa ima O'Donnell.

Zato bodo zdaj napeli vse sile, da bosta dobila nominacijo gg. Burton in Dixon in potem bodo izvolili Burtona.

Tako smo presodili mi in kar nič ne verjamemo, da smo se preveč urezali.

Pa naši mestni očetje

Nas zanimajo predvsem naši slovenski kandidati, kar nam nazadnje ne sme nihče zameriti, tudi Amerikanci ne, če se potegujemo za svoje ljudi.

V 2. vardi bo skoro gotovo izvoljen Geo. Travnikar. V 10. vardi je Leo Pucel, ki nima nobenega protikandidata. V 23. vardi bosta nominirana dva Slovenca, oba stara demokrata — imena vam bomo povedali 4. oktobra jutraj. V 28. vardi ima zelo lepo priliko Max Traven, če bodo le Slovenci solidno nastopili. Varda zasluži, da bi imela že enkrat slovenskega zastopnika v mestni zbornici.

V 31. vardi bo izvoljen hrvatski rojak Emil Crown, v 32. vardi pa izgleda precej nevarno za Slovenca. Sedanji councilman Vehovec je prerez tiho. Menda upa biti izvoljen na dosedanji reklami. Toda stopiti mu bodo dali drugi kandidati, ki so sila aktivni. Iskreno želimo, da bi bil eden Slovencev nominiran. Če bodo pa slovenski glasovi zelo cepljeni, znamo izgubiti slovenski mandat.

Pa v Euclidu?

Tam je razvil že jako živahno kampanjo bivši župan Ely. Sedanji župan še ni postavil baterij v bojno črto. Mr. Ely ima precej lepo priliko do izvolitve, ker mu nazadnje ne more nihče očitati, da bi bil slab župan. Sedanji župan je bil obljubil manjše davke in mnogo prihrankov. No, tega ni izpolnil. Sicer je pošten človek, pa se nam zdi preveč mehak in več obljubi kot more izpolniti. Je slab strategist, ki ni pametno oddal del raznim osebam. Nekaterim je dal preveč, drugim nič. Zdi se, da nima dovolj hrbenice, da bi odločeval po svoji volji. Preveč je poslušal druge. Naj

reče kdo kar hoče, za župana on ni rojen, zlasti v takih časih kot smo jih imeli, kjer je treba starega mačka, da jo izpelje.

Slovenski glasovi bodo precej razdeljeni in težko je reči, kam jih bo šlo več. Slovenski demokratski klub ne bo, kakor se sliši, javno indorsiral nobenega ampak bo pustil svojim članom prosto pot. Člani bodo predvsem agitirali za izvolitev slovenskih kandidatov v razne urade, kar jim tudi mi toplo priporočamo. Zlasti priporočamo za v šolski odbor Mr. Ray Turka, ki je zelo sposoben za ta odgovorni urad.

Na obisku v stari domovini

Piše Mrs. Josephine Erjavec, Joliet, Ill.

ŽIROVNICA—PODHOM—BLED

Ko smo prišli domov iz Smled, dela reklamo za naš Bled in ranika, nas je čakalo povabilo od gospoda in gospe Kraljeve, pri katerih smo stanovali v domovini, naj jih obiščemo tam gori v Podhodu, pošta Gorje, pri Bledu. Tam sta se nahajala še od 1. avgusta in kamor vsako leto zahajata za več tednov na oddih.

Temu povabilu smo se z veseljem odzvali, ker smo bili že itak namenjeni še enkrat pred odhodom obiskati Bled in vso njegovo čarobno okolico. Odpravili smo se 29. avgusta zopet nazaj proti Gorenjski ter smo se najprej ustavili v Žirovnici pri Jesenicah, da smo obiskali najmlajšo teto mojega soproga, go. Pepco Bergelj, katere mož je bil več let železniški čuvaj in je sedaj v pokoju.

Ker smo prejeli poročilo od sestre Franciške Zaviršek iz Šmarja, kjer smo bili pred nekaj dnevi, da tudi njih obiščemo in so bili že kar nekako pripravljene na naš prihod, kajti takoj, ko smo izstopili mi je teta takoj rekla, da je že kar slutila, da pride. Zopet po tolikih letih smo si segle v roke in že smo bili v hiši, kjer so nas pričakovali ostali. Dobro so vedeli, ko se je vlak ustavil in smo izstopili tuji, da to ne more biti nihče drugi kakor mi.

Tu je bilo zopet veselo svidenje in kar gledali smo se z bratproga, kako so se predruščili, kajti ko smo se videli zadnjič, so bili še šolski učenci in sedaj pa vsi odrasčeni in že preskrbljeni, tranci in sestričnami mojega sokar je gotovo zaslugi pridnih in dobrih staršev, ki so s tako skromnimi dohodi vsa leta, vzgajali svoje otroke.

Vsak se je nekaj izučil. En sin je sedlar, drugi mizar, tretji krojač, četrti pa je zdravnik na Jesenicah. Dekleta pa so izučene šivilje in dobre gospodinje. Treba jim je bilo mnogo varčnosti, pridnosti in potrpljenja. Sedaj na stara leta so jim pa otroci pomagali zgraditi prav lično hišo s krasnim vrtom.

Mnogo, mnogo smo si morali povedati in ponavljati o svojih sorodnikih v Ameriki. Njih iskrena želja je bila še enkrat videti svoje, katera pa se jim gotovo ne bo nikdar več izpolnila. Po zdrav za pozdravom nam je bil izročen za njih drage in pri dobro obloženi mizi smo kmalu dočakali poldne. Morali smo se posloviti, čeprav neradi od tako ljubeznivih ljudi, preskrbeli so nam voz pri sosedu, da smo se odpeljali na Bled. Peljali smo se mimo Lesc, toda vse prepočasna se nam je zdela ta vožnja.

Naš voznik je bil svoj čas v Ameriki in pozna precej Clevelandčanov, kamor si po sedmih letih prav iskreno zopet želi, kar pa mu je popolnoma nemogoče. Pripeljali smo se do velike garaže, kjer smo izstopili z voza in plačali vozniku 60 dni, kakor nam je računal. Dobili smo si taxi in v 15 minutah smo bili že v Podhodu. Tu nam je prišel nasproti g. Kralj, ki nas je že pričakoval in kmalu smo se udomačili. Videli smo visoke hribe in prekrasno naravo s katero je naša Gorenjska tako bogato obdarjena.

Po kosilu smo se vsi skupaj odpravili na Bled. Kako je naš Bled popularen sem videla že na Dunaju, ko sem na tamkajšnji banki čakala, sem pogledala nemški časopis in v njem sem vi-

mi in igra jim izvrstna godba. Dalje so prostori za igranje tenisa, žogmeta in drugih športnih iger. Pač si nihče ne more kaj boljšega pozeleti.

Tu na Bledu stanuje tudi eden atovih sošolcev, g. Rus, ki ima malo trgovino in s katerim se nista videla že 45 let, zopet je bilo veselo svidenje. Na Bledu so vihrale zastave vseh narodov in vseh mogočih barv, še celo naša ameriška, te so bile razobešene ob priliki, ko se je tu na Bledu vršila konferenca male antante. Tu so se vršile važne seje in zato je bilo to letovišče prenapolnjeno z gosti.

Tudi za nas se je približal čas, da se poslovimo od tega prekrasnega kraja, čeprav bi mi radi, da na prigrivanje Kraljevih, ostali tu še najmanj par dni, kajti imeli so še mnogo potov in hočeš nočeš, morali smo te podat na pot in Kraljeva sta nam obljubila, da v par dneh prideta tudi onadva za nami. Odhajali smo z Bleda, a pri tem tudi obljubili, da če še kdaj primemo nazaj, da bomo ostali tu najmanj mesec dni. Naša želja je bila, da se v resnici navzajem te lepote slovenske zemlje, ki slovi kot najkrasnejši dar Boga, ki ga je poklonil slovenskemu narodu na zemlji.

Osušitev Cerkniškega jezera

Slovito Cerkniško jezero je sedaj predmet zanimanja gotovih strokovnjakov in spekulativ. Znano je, da imajo vse vasi od Cerknice tja do Žirovnice, Lipsenja, Gor. jezera in mnogo vasi v Loški dolini odnosno njih kmetje točno določene in izmerjene travniške parcele v jezeru samem. Navadno raste trava, imenovana "kravina" ali pa "jezerina," ki je zelo trda in rezna. To travo kmetje uporabljajo, če ni preveč zablata, med rezanjem in je prav dobra klaja za govejo živino. Drugače pa jezeru rabijo za steljo. To je dejstvo, ki je neizpodbitno. Vsak kmet, lastnik jezerske parcele, hiti s kosnjo, kakor hitro voda upade in se poizgubi skozi razne požiralnike in podzemlje.

Kmetje sami, zlasti uvidevnejši in umevnejši, so že pred vojno dostikrat pokrenili akcijo, da bi se gotovi požiralniki povečali in njih jame razširile. Večina lastnikov jezerskih parcel je pač za to, da bi jim bilo omogočeno dobro zemljo pametneje in plodnejše obdelovati. Ni kmeta, ki bi bil za to, da bi jezero bilo le nekak teren raznim ribičem in pakijoniranim lovcom, da bi uganjali tu svoj ribiški odnosno lovski šport. Lepo je res tako-le loviti divje race in se voziti po jezeru s čolnom. Grdo pa je, da skušajo mnogi kratiti stare, že pred stoletji pridobljene pravice kmetov do lova rib, ko jezero usiha. Te pravice je zapisal celo naš Valvazor. Do zadnjega časa nikdo ni kratil kmetov teh pravic. Sedaj kmetje ne smejo loviti rib ob požiralnikih, kjer se na teh mestih, ko voda upada, zgneteje ribe v taki množini, da je pač umestno, da jih kmetje polove in porabijo za svojo hrano, ko bi drugače ribe poginile. Mnogi ribe posuše in so kot take prav imenitna jed, samo pripraviti jih je treba znati. Prav bosa pa je, da bi kmetje kdaj vozili kar polne vozove rib na Rake!

S poglavitvijo glavnega požiralnika Velike Karlovce in uredivitvijo glavnega jezerskega potoka Stržena, ki teče po sredi jezera, ni bila napravljena ribogojstvu doslej absolutno nikaka škoda. Nastala pa je med ribami gotova bolezen, prava epidemija, ki pokonča mnogo zaroda.

Akcija za osuševanje, ki jo je pred dobrimi desetimi leti začela vodna zadruga v Cerknici, počasi napreduje kljub mnogim nasprotstvom od strani raznih "prišlekov," ki bi radi, da bi jezero ostalo neurejeno. Ti ljudje

ne upoštevajo pravih interesov našega kmečkega prebivalstva. Povsod kmetu le nasprotujejo. Prav pametno je nekdo tem gospodom odgovoril, ko je dejal:

"Za take gospode bi bilo najbolje, da bi jezero ostalo vedno pod vodo. Naj pa zabetonirajo vse požiralnike in imeli bomo dosti vode, tam na Barju pa jo bo primanjkovalo."

Prav čedno zgodbo je te dni natvezel javnosti nekdo, ko je trdil, da mnogi kmetje plavijo po jezeru les. Smešno! Kam naj ga plavijo? Odkod naj ga plavijo in kako daleč? Ta prevoz lesa po jezeru bi bil pač zelo drag! Radi bi mnogi cerkniški kmetje in ostali vedeli, koliko premore cerkniško jezero splavarjev! Prevoz lesa iz javorniških gozdov je pač cenejši takrat, ko je jezero suho, kajti hlodov ni treba desetkrat prekladati.

Prav smešna je tudi, da so vasi Laze, Gorenje jezero in Otok navezane na vodo v jezeru kot pitno. Te vasi so drugače preskrbljene s pitno vodo. Vodo v jezeru rabijo le za napajanje živine in še to v gotovih slučajih.

Parcele v jezeru bi donosale prav lepe dohodke kmetom, ko bi bilo jezero po sistematičnih načrtih urejeno. Kmet bi lahko z gotovostjo računal, da mu voda parcele ne bo tako močno žalila in bi posadil pridelke, ki hitro rasto in zore. Zemlja je drugače plodna. Postala bi lahko nekak žitnica za notranjske vasi! To misel tudi zagovarjajo trezni in pametni ljudje. Pridobili bi mnogo dobrega sveta za obdelovanje!

Torej bolje je, da se končno popolnoma uredi Cerkniško jezero in tako izsuši, da bo zemlja donosala dohodke domačinom kmetom, ne pa raznim spekulativom. Ti bi pač želeli, da bi bilo jezero stalno, ker bi se jim mogli mogoče uresničiti njih računi, da bi se gradili hoteli in zidale vile za tuje in letoviščarje. Od tega pa naš domačin ne bi imel dosti. Pa prav ta gospoda ne stori mnogo za tujski promet. Lahko rečemo, da nič in da ne vodi nikdar kake sitsematične tujsko-prometne propagande za naše kraje! Kot dokaz naj navedem to-le prav zanimivo dejstvo!

Ta gospoda je prav pred devetimi leti nekako ustanovila v Cerknici "Tujskoprometno društvo za Notranjsko." Na ustanovnem občnem zboru pri žurnu v Cerknici so vsi udeleženci, mnogi notranjski župani prav toplo pozdravljali idejo ustanovitve takega društva, obljubljali so svojo pomoč. Izvoljen je bil seveda društveni odbor, kot takoj je nastopil znani bivši rakovski župan Tavčar. Od ustanovitve sem pa nismo nikdar več slišali, kako to društvo deluje. Zaspalo je mirno v Gospodu! Mor-da eksistira samo še na papirju in v registrih okrajnega glavarstva v Logatcu. Hvala lepa za tako tujskoprometno organizacijo!

Človek prenese veliko vročino

Kdo bi si mislil, da človek prenese vročino, ki je že kar blizu 100 stopinj Celzija? Najbolj vroči del zemlje je Afrika, kjer vročina pride večkrat do 50 stopinj in še čez. Rekordno leto v tem oziru je bilo leto 1845. Takrat je najvišja temperatura v senci dosegla 46.6 stopinj, na soncu pa celo 65.4! In vendar so vsi prebivalci, Evropeci in domačini, ostali na svojem mestu vsak pri svojem delu, nihče ni pobegnil pred to naravno "pečjo." Med zelo vroče predele zemlje spada tudi Rdeče morje in Perzijski zaliv. Pod krovi parnikov se kljub najmodernejšim ventilatorjem večkrat dvigne toplota na 50—60 stopinj Celzija, v prejšnjih časih, ko ladje še niso imele ventilatorjev, pa se je povzpela še veliko nad 60 stopinj. Tudi v Avstraliji živo srebro v toplomeru večkrat pride do 60 stopinj in še čez. In življenje tudi v teh krajih teče

mirno naprej, ljudje ne uidejo, čeprav gre v najbolj vročih časih bolj v znamenju počivanja kot pa resnega dela. Pa vendar — ljudje vztrajajo!

Te izkušnje so nagnile dva angleška znanstvenika, da sta poskusila, koliko vročine človek sploh prenese. In kar pravilčno se sliši, da vzdrži vročino, ob kateri se speče angleški "biftek." Omenjena znanstvenika sta se dala zapreti v posebno peč, v kateri so od zunaj toploto počasi stopnjevali. Ko je bil "biftek" pečen, sta prišla iz peči — ne pečena, ampak popolnoma zdrava in nepoškodovana. Seveda sta v peči popolnoma mirovala in prenašala samo — vročino. S svojim poskusom sta pa le dokazala, da človek trdnega zdravja in krepke telesne konstrukcije more prenesti vročino, ki je precej nad vreliščnem vode, dasi vrelega kropla na koži ne prenese.

IZ DOMOVINE

—Po nesreči se je pri delu sunil v roko Jarc Anton, mesarški vajenec iz Ljubljane.

—Šupe je padel Dimec Franc, delavec na Bledu; pri padcu si je zlomil roko.

—Služkinja iz Vlahovč pri Komendi, Katarina Zormanova, je padla z voza ter si nerodno zvala obe roki.

Padel je Anton Lovšin, sin posestnika iz Jurjavcev pri Ribnici; pri padcu si je zlomil roko.

—Izvoz živine iz Jugoslavije je v prvih petih mesecih tega leta dosegel 144,965 glav v vrednosti 248 milijonov dinarjev, dočim je v istem razdobju prejšnjega leta znašal le 143,992 glav v vrednosti 194.8 milijonov din.

—Kmete je opeharil pa pobegnil čez mejo. Med beguni, ki so zadnje čase šli iskat srečo čez mejo, je tudi 27 letni mesar Polajnar Maks iz Mežice. Mož je pred nekaj meseci odprl mesnico, kupoval je živino od kmetov na upanje, sedaj pa je pobegnil čez mejo, ne da bi bil plačal kakšen dinar svojim dobaviteljem. Njega pa bodo naše oblasti zahvalele potom tiralice nazaj.

—Riziko dela. V Hutterjevi tovarni se je ponesrečila delavka Marjeta Sadek. Bila je zaposlena pri snovalnem stroju, pa je tako nespretno manipulirala z nitjo, da se ji je ta ovila okrog prstov ter ji potegnila v stroj. Ta je zgrabila za prste ter ji potegnili roko do komolca med valje. Zgodila bi se bila gotovo usodna nesreča, da ni naglo priskočil na pomoč delavec Štefan Lukas, ki je delal v bližini ter ji je stroj ustavil. Ponesrečenko so zapeljali v bolnišnico.

—Novorojenček v Dravi. V Malinčniku pri Št. Petru je našel Anton Žihel pri kopanju v Dravi že razpadajoče truplo malega otroka. Ugotovilo se je, da je bil otrok takoj po porodu vržen v Dravo. Za materjo sedaj poizvedujejo.

Če verjamele al' pa ne

Ko je vladal v Črni gori še kralj Nikita, je stopil nekega dne pred njega čokat Črnogorec in ga prosil, da bi mu dal kako odlikovanje. Pa ga vpraša vladar: "Pa si, prijatelj, že odsekal kakemu Turčinu glavo?"

"Nisam, gospodine moj."

"Ako mi poveš enega samega Črnogorca, ki ni ubil še nobenega Turčina, pa dobiš odmah odlikovanje," mu reče knez.

"O, takega pa poznam in še prav blizu je."

"Kdo pa je?"

Možak stopi tesno k vladarju in mu potihno zašepče: "Vi, gospodine!" Črnogorec je takoj dol žlato kolajno.

WINNETOU

Po nemškem izvirniku K. Maya

"Misliš reči, da se bova delala, kot da se ne pozna —?"

"Da."

"Zakaj?"

"Nočem svojega belega brata zaplesti v svojo zadevo. Zato te je tudi v gostilni nisem poznal."

Pa tudi radi Old Deatha ne bom govoril s teboj."

"Zakaj pa radi njega ne?"

"Ali ve, kako ti je pri nas na zapadu ime?"

"Ne. Vobče nisva govorila o Old Shatterhandu."

"Toda Old Death gotovo pozna tudi tvoje ime. Bil si dalje časa na vzhodu, pa ne veš, koliko se o Old Shatterhandu na zapadu govori. Gotovo je tudi Old Death čul tvoje ime."

O tebi pa misli, da si greenhorn, kajne?"

"Vsekakor."

"Kako bo iznenaden, ko bo zvedel, kdo da je ta greenhorn. In te zabave ti nočem pokvariti."

Na parniku se torej ne bova poznala. Ko bo našel Ohlerta in njegovega zapeljivca, lerta in njegovega skupaj. Saj pojpa bova spet skupaj. Saj pojpa dož s menoj k Apačem?"

"Čisto gotovo."

"Sedaj pa se morava ločiti. Neki belokožci so prišli v Matagordo in čakajo na mene."

Vstal je, poslovala sva se. Nisem ga vprašal, kdo so ti belokožci in kaksi posli da so ga pripeljali v Matagordo.

IV.

Detektiv na delu.

Drugo jutro sva si z Old Deathom najela mule in odjezdila ob reki navzgor do mesta, kjer je čakal parnik. Jezdila sva vsaj na lastnih sedlih, če že ne na lastnih živinčeti.

Blizu kraja, kjer je bil zaseden parnik, sva razjahala, si naložila opremo in peš odkorakala k reki. Na krovu so bili zbrani popotniki.

Ko sva stopala čez mostič, je nekdo ob ograji vpil:

"Pri Jupiteru! Tamle prihajata dva dvonoga osla, pa osedlana! Ste že kedaj videli tak pri- zor? Prostor, ljudje! V podpalubje z njima! Na krovu med gentlemani ni mesta za taka živinčeta!"

Poznala sva glas.

Najboljše prostore prvega razreda pod stekleno streho so zasedli razgrajči, ki sva jih prejšnji dan spoznala v gostilni pri pivu. In kričali, ki je tistikrat imel prvo besedo, naju je tako "izbrano" pozdravil.

Pogledal sem tovariša. Ni se zmenil za žalitve. Ravnal sem se po njem in se naredil, kot da nisem ničesar čul. Sedla sva njim nasproti in porinila sedla pod klopi. Old Death se je udobno razpoložil, vzela samokres, napel petelina in ga djal poleg sebe. Tudi jaz sem pripravil samokres.

Razgrajči so stikali glave in šepetali. Bali so se naju pa le, nobeden si ni upal ziniti glasne razžaljive besede. Psi so imeli s seboj, le enega je seve manjkalo, tistega, ki sem mu v gostilni glavo razbil. Njihov vodja in govrnik naju je posebno sovražno gledal. Sklonjeno je hodil, najbrž so ga še kosti bolele od neprostovoljnega "izleta" skozi okno in od Winnetouovih krepkih pesti. Njegov obraz je bil ves razpraskan od razbitih šip.

Ko je pristopil sprevednik in naju vprašal, kam se peljeva, je Old Death povedal postajo Kolumbus. Do tja sva tudi samo plačala. Računal je, da je Gibson med potom izstopil. In če bi ne bil, sva še vedno lahko podaljšala vozne listke.

Ze drugičkrat je pozvonilo, ko je prišel še eden popotnik. Winnetou je bil.

Jezdil je indijansko opremljenega konja, vranca, krasno

JOZE GRDINA:

PO ŠIROKEM SVETU

Od tu sva se napotila visoko gori na teraso, odkoder je krasen razgled, zlasti na Ofel, ki je južno od tempeljskega trga. Tam je bilo, kakor sklepajo na podlagi najdb, nekdanje Davidovo mesto, stari Sijon. Pod ruševinami so namreč odkrili sledove zidu starega mesta iz dobe kraljev; tam so menda našli tudi Davidov grob, ki ga je našel arheolog Weill. Dr. Aleksič mi je z visoke terase razkazoval to starinsko, znamenito okolico, katere starost seže nazaj v dobo kralja Davida in da že še pred njim. Saj je nekoliko dalje proti severu na Moriji daroval pravno dritev Melkizedek. Vsled mojšterske razlage o zgodovini tega kraja, s katero mi je postregel dr. Aleksič, sem prav s posebnim zanimanjem gledal na svetopisemski znameniti kraj, ki se od tu tako lepo vidi.

Iz terase greva na one znamenite judovske stopnice, ki so poleg cerkve ter so jih odkrili asumpcionisti, ko so jih odkopali izpod ruševin, ki so bile nagromadene okrog tri metre na debelo. Stare kamenite stopnice, ki so še iz dobe pred Kristusom, peljejo skoro v ravni črti iz Sijona v dolino Cedron ter delajo vtis gorske poti, ki je bila nekaka cesta za pešce. Tak vtis dobi človek ko jih gleda, ter se obenem čudi, kako dobro so še ohranjene, kljub temu, da so bile stoletja pod ruševinami. Stopnice so znamenite radi visoke starosti, še bolj pa, ker so posvečene s stopinjami Gospodovimi. Po teh stopnicah je skoro gotovo stopal Jezus s svojimi učenci, ko je šel od zadnje večerje v vrt Getzemani, ki je na severovzhodni strani; tod so Ga potem gnali zvezanega ter Ga tirali pred velikega duhovnika.

Da, te stopnice so Ga videle ko je dostojanstveno stopal sredi oborožene tolpe, ter so bile priče Njegovega trpljenja.

Po teh stopnicah, ki so vredne da se nanje poklekne, sva stopala tudi midva tisto dopoldne, ko sva šla proti dolini Cedron. Na teh stopnicah sem razmišljal o božji previdnosti, kako dolgo je Bog pustil, da ga ležale pod ruševinami ne da bi vedeli za to staro judovsko pot na Sijon. No in zdaj v naših časih jih pa najdejo in odkrijejo. Prav gotovo po božji previdnosti. Danes, ko je svet vedno bolj poganski ter taji evangelijske resnice in Njega, ki je odrešil svet, pa prihajajo na dan stvari, ki potrjujejo svetopisemske dogodke. Res: Kamni vpijejo.

Prišedši v dolino greva na severno stran mimo judovskega pokopališča, kjer je Absalonov grob, potem si še ogledam svetopisemski potok Cedron, ki je pa povsem suh; le ob času deževanja, to je pozimski čas, dere po njem voda, ki potem teče v Mrtvo morje. Po imenu tega potoka se imenuje tudi dolina, ki sega dalje proti jugu do doline Hinom, ki je na južni strani Jeruzalema, na severno stran je pa dolina Jozafat. Po tej slednji prideva na cesto, od tam pa nazaj v mesto v gostišče, kjer sva zaključila potovanje za tisto dopoldne.

Za popoldne je bil dr. Aleksič povabljen k procesiji sv. Rešnjega Telesa, pa je povabil tudi mene, da bi šel z njim, toda sem po tehtnem prevdaru prišel do zaključka, da mi nikakor ne kaže hoditi k procesiji, ker bom s tem zgubil preveč časa. Procesije se bom še lahko udeležil, čeprav ne v Jeruzalemu, kar bi bilo brez dvoma zanimivo, ampak tako važ-

no pa ni; bolj važno je, da si jaz ta čas ogledam še razne kraje, katerih še nisem videl, ali pa, če sem jih, me pa zanimajo, da bi si jih še podrobneje ogledal, procesija naj pa kar izostane; za njo bo še časa, Jeruzalema in njegove okolice pa ne bom videl več, čas za to je sedaj.

Iz tega razloga sem procesijo odklonil ter dr. Aleksiču sporočil, da mi iz gori navedene vzroka ni mogoče udeležiti se procesije. "Imate prav," reče dr. Aleksič ter mi da nekaj prav dobrih navodil, kako čas bolje uporabiti pri ogledovanju ter mi želel srečno pot, nakar sva se razšla; on je šel k procesiji, jaz pa na Oljsko goro, katero sem si želel še enkrat prav temeljito ogledati, vse od njenega vznožja pa tja do vrha.

Oborožen s palico jo krenem na Oljsko goro, kjer sem spotoma obiskal še razne znamenite kraje, potem pa grem, da obiščem Ruse in da splezam tudi na visoki ruski stolp, ki je na vrhu Oljske gore, da si še od tam ogledam bližnje in daljne kraje gorate Judeje. Ko pridem že blizu ograje, ki obdaja rusko posest, zaslišim neko kričanje v ruskem jeziku, vmes pa roganje v meni neznanim arabskem jeziku.

Radoveden kaj bi to utegnilo biti, pospešim korake in zagledam žensko v starosti kakih 50 let, ko je zmerjala kuštraste pa razcapane pridaniče, v rokah pa je vihtela motiko ter jim grozila, da jih bo natepla ako ji ne dajo miru in se takoj ne poberejo. Prizor je bil na videz prav zabaven obenem pa prav resen. Ženska, ki najbrže ni znala drugega jezika, kakor ruskega, jih je obkladala enostavno v ruščini, pridaniči pa so se ji rogali ter ji odgovarjali v arabščini, ker jim je bila ruščina najbrže neznana, pa so bolj odgovarjali na njeno pretanje z motiko. Prepirati se s tako sodrgo, ki zna rabiti le ka-

menje, pa ni dobro.

Ko pridem do pozorišča, nagovorim žensko po rusko ter jo vprašam, kaj da je? "Ah, ti vražji smrkavci mi toliko prizadenejo," se je pritoževala žena, ki je bila tip prave Rusinje. "To je res svojevrstna sodrga," sem dejal ter gledal za paglavci, ki so se umaknili ter jo popihali proti vasi. Ne vem, ali so mislili, da sem kak ruski predstavnik, ker sem govoril z ženo v ruščini, ali pa so imeli rešpekt pred mojo palico? Res ne vem. Vsekako pa sem bil prav zadovoljen, da so šli mirnim potom in da ni pričelo frčati kamenje, kar ni nič nenavadnega. "No, in kam ste pa vi namenjeni?" me vpraša ženska, kateri se je malce polegla razburjenost. "Vašo cerkev bi si rad malo ogledal in pa v stolp bi šel, če je mogoče?" "Seveda lahko! Le kar vstopite," nakar mi odpre vrata ograje. Zgovorna Rusinja me potem vpraša, kam želim najprvo, v cerkev ali stolp? "Če tako, potem pa najprvo v stolp." "Dobro. Počakajte, grem po ključke," nakar jo je ubrala urnih korakov ter se kmalu vrnila s svežnjem ključev. "No," je rekla, "zdaj pa kar za menoj!"

Z zanimanjem sem zrl mogočni ruski stolp, ki stoji povsem sam zase. Pravi orjak je ter je visok 63 metrov. Ko Rusinja odklene vrata, ki vodijo v stolp, ji plačam običajno vstopnino, potem jo pa ubrem gor po stopnicah. Nekaj časa je šlo prav dobro in sem bil kar kmalu nad tretjino stolpa, potem je šlo pa bolj počasi. Železne stopnice, ki se vijejo liki polževa lupina, vodijo mestoma tik ob veliki povsem odprti lini tako, da se mi ni prav nič varno zdelo, da bi bil preveč nagel; počasi sem stopal proti vrhu ter končno premeril vseh 214 stopnic, ki vodijo do gornjih lin kjer vise zvonovi.

Tu sem se potem oddahnil, kajti ko sem lezel v stolp mi je bilo že skoro žal, da nisem šel z dr. Aleksičem, toda ko sem bil končno na vrhu sem bil pa kar zadovoljen. Iz stolpa se mi je nudil krasen razgled na bližnje in daljne kraje. Na vzhodno stran se imenitno vidi Judejska puščava, tam da je Jordan-ska kotlina, kjer se vije Jordan, v daljavi pa se leskeče gladina Mrtvega morja; na zapadu se vidi tja do Sredozemskega morja, pred menoj se beli Jeruzalem v vsej svoji lepoti, ne daleč od stolpa je kraj Jezusovega vnebohoda; na severno stran je Samarija z goro Garizim. Od tu se vidi malone skoro vso Judejo v lepoti in puščobi. Tu sem imel prav lep užitek. Je dobro, da človek včasih zleze takole kam višje. V Rimu sem se potrudil v kupolo cerkve sv. Petra, ko sem bil na Dunaju sem zlezal v stolp cerkve sv. Štefana; tu sem si privoščil pa ruski stolp.

Pripomniti pa je treba, da je razgled z vrha Oljske gore tudi brez stolpa lep ter v svrhu razgleda ni neobhodno potrebno iti v stolp; o tem se človek prepriča, ko od spodaj gleda na okolico, vsiljuje pa se vprašanje: Čemu so Rusi tu postavili tako mogočen stolp? Ali zgolj radi razgleda, ali da Rusi tukaj pokažejo svojo mogočnost, ki naj se izraža v tem stolpu? Skoro, da bo slednje, kajti radi razgleda stolp ni tako nujno potreben, da se je zazidalo sem toliko denarja.

Dalje prihodnjič

IZ PRIMORJA

—Zgonik. V mlekarico Marijo Rudelovo iz Samotorče se je zaletel na Kontovelu neznani kolesar in jo podrli na tla. Z rešilnim avtom so jo odpeljali v bolnišnico, kjer so ugotovili, da je dobila težke rane na glavi, da se bo morala zdraviti 5 tednov.

—Miren. Kjer je zaklal tele

brez dovoljenja oblasti je bil postavljen pred sodišče 36-letni Stanislav Lutman iz Mirna. Sodišče ga je oprostilo.

—Šmartno pri Kojsem. Kolonu Antonu Srebrniku so neznanci zažgali nekaj sene in porazili nekaj trt. Zadeva je javljena karabinerjem.

—Torino. Kvestura je aretirala 26-letno Doro Parc por. Pangoli, stanujočo v Torinu, ker je zaradi družinskih razmer zbežala z doma in pustila na cesti svoje otroke.

—Gorica. Na 3 leta in 2,000 lir denarne kazni ter na plačilo vseh stroškov je bil kaznovan Anton Sotič, star 38 let, zaradi poskusa tatvine. —Poštni uradnik iz Tribuše Peter Piemonti je bil kaznovan na eno leto in dva meseca zapora in 355 lir denarne kazni, ter na prepoved javne službe za pet let, ker je izvršil vrsto prevar na račun dveh domačinov.

—Gorica. Mestna občina je znižala davek na gradbeni material, vsem tistim, ki bodo zidali v teku leta 1940, in ki bodo zgradili poslopja do 31. decembra 1949 od 8 odstotkov na 6 odstotkov.

Witt zahteva od mesta, da kupi ulično železnico

Znani clevelandski gromovnik Peter Witt je imel v mestni dvorani shod, katerega se je udeležilo do 2,500 oseb, med temi tudi mestni župan Mr. Burton in kandidat Adam J. Damm. Mr. Witt je povabil vse kandidate, pa samo ta dva sta se odzvala. Witt je napadal vodstvo družbe cestne železnice ter izjavil, da vodi to podjetje Cleveland Trust kompanija. Witt je tudi napadel vpejavo tedenskih vozniških listkov, ki da so bili dani v promet samo radi tega, da se privabi ljudi v mesto, to je v velike trgovine na square. Mr. Witt je pozval mestno administracijo, da začne misliti na to, da kupi poulično železnico.

Na shodu si je Witt privoščil tri prominentne Amerikance: Father Coughlina, senatorja Boraha in komunista Browderja.

DENAR V KANADI

Windsor, Kanada. — Vsi oni, ki pridejo čez mejo v Kanado, morajo pokazati, koliko denarja imajo pri sebi. Lahko ga imajo kolikor hočejo, samo to naj gledajo, da ga ne neso več iz Kanade nazaj, kot so ga prinesli tje. Zato ga pa morajo pokazati na meji.

MALI OGLASI

V najem se odda

stanovanje obstoječe iz 5 sob, 1153 E. 60th St., dobri družini. Ima kopališče in prostor za pranje v kleti. Vse v dobrem stanju. Vpraša se na 1078 Addison Rd. (spodaj).

(Sept. 26. 28. 29.)

Zaloga harmonik

Genjenim rojakom naznanjam, da imam v zalogi vsakovrstne harmonike nemškega tipa, 3 vrstne, 3 uglasene \$75.00. 4 nemške, specielno narejene, 4 uglasene, z več tipkami kakor navadne \$150. Imam najfinejšo piano harmoniko, 120 basov, 4 uglasene \$150 in kovčeg zraven.

Joseph Kebe
P. O. Box 629
Greensburg, Pa.

(225)

Naprodaj

belo in črno grozdje, ter mošt iz belega in črnega grozdja. George Grabelsek, R. F. D. 3, Box 196, Geneva, O.

(227)

Grozdje naprodaj

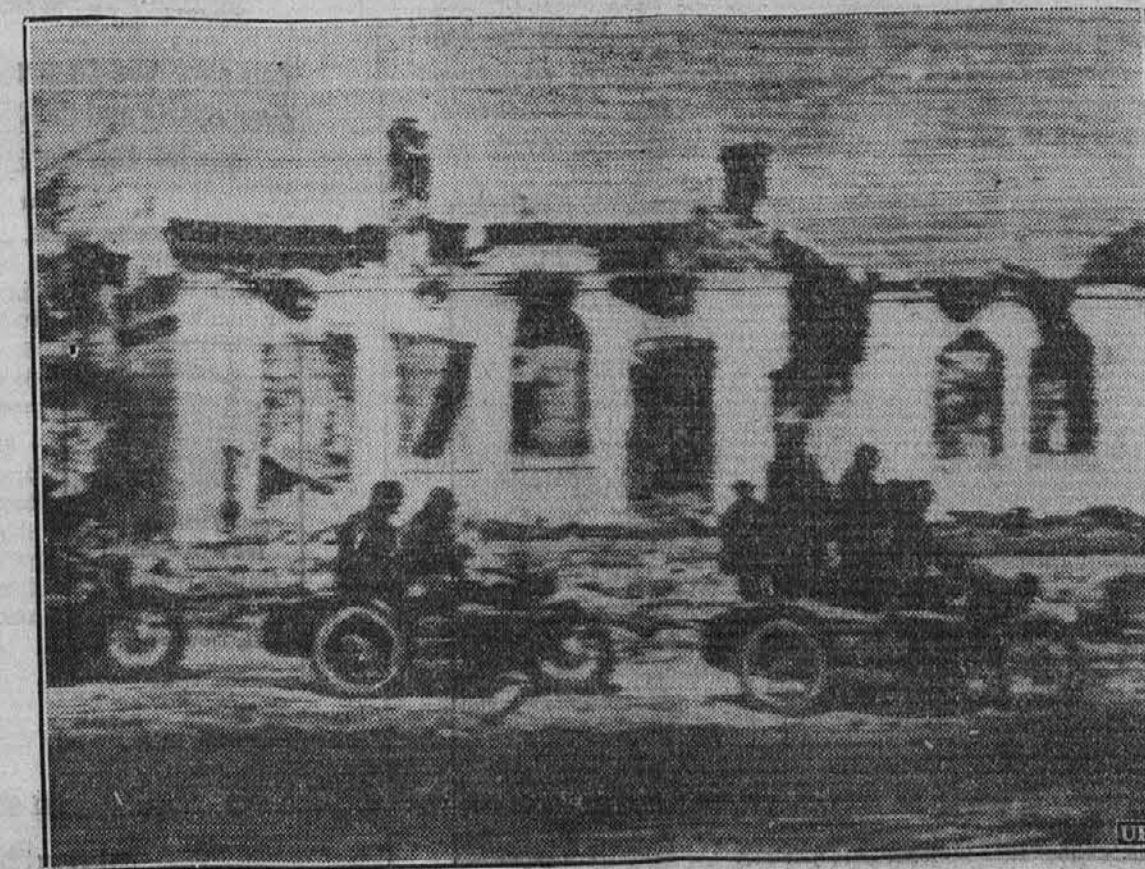
iz naše domače farne. Za prevoz ali dostavo na vaš dom ne računamo nič. Grozdje si lahko ogledate na farmi M. A. Cohodas, dobila težke rane na glavi, da se bo morala zdraviti 5 tednov.

County Line Rd., Geneva, O. R. F. D. 2, ali pa na 1065 E. 61st St., Cleveland, Ohio.

(226)

Poljski ujetniki, ki so šest dni vzdržali smodnišnico v Westerplatte proti neprestanemu napadanju velike nemške premoči. Končno so se morali udati.

Mehanizirane čete nemške armade so najprej pripomogle k naglemu napredovanju armade na Poljskem.

Za čast in poštenje

(ROMAN)

Polotila se ga je tako težka sumnja, da je hitel za njo, odločen, da jo zasliši — da zve resnico in da jo pusti zapreti, ako bo potrebno.

Toda markiz ni imel več mladeniške gibčnosti. Ko je prišel do glavnih vrat, mu je straža povedala, da je Marie-Anne že zginila. Hitel je za njo, oziral se je na vse strani, toda opaziti je ni mogel nikjer. Vrne se torej v trdnjavo ves jezen nad samim seboj.

"Sicer pa lahko obiščem še jetnika," premišljuje markiz. "Jutri bo še dovolj časa, da pokličem dekline in jo zaslišim."

"Ta dekline" je v istem trenutku hitela po slabo tlakani cesti, ki je vodila proti hotelu de France.

Hitela je kolikor je mogla, kajti nameravala je skrajšati čas in čim prej obvesti prijatelje, ki so tako težko pričakovali novic.

"Ni še vse izgubljeno!" vzkligne, ko se znajde pri prijateljih v sobi.

"Moj Bog, uslišal si moje prošnje!" šepeta baronovka.

Potem pa, kot bi jo prijel neki nepoznan strah, reče:

"Nikar ne skušajte me slepiti. Nikar mi ne podajate napadnih upov. To bi bilo naravnost okrutno."

"Mi vas ne slepimo, gospa. Chanlouineau mi je dal orožje v roke, potem katerega dobimo Sairmeuse vojvodo v našo oblast. On je vsega močnejši v Montaig-nacu in edini mož, ki mu more nasprotovati, je markiz Courtor-nieu, toda ta je njegov prijatelj. Jaz mislim, da lahko rešimo barona Escorvala."

"Govori torej!" vzkligne Maurice. "Kaj naj naredimo?"

"Moli in čakaj, Maurice. Sama sem prisiljena nastopiti v tej zadevi, toda bodi zagotovljen, da ne bom opustila ničesar, kar je le mogoče narediti v enakem slučaju."

Vsa zatopljena v nalogo, katero je prevzela, Marie-Anne ni opazila nekega tujca, ki je za čas njene odsotnosti prišel v sobo — neki sivolasni kmet.

Duhovnik jo opozori na njegovo navzočnost.

"Pogumen prijatelj je," reče, "ki te išče že od zgodnjega jutra vsepovsod, da ti pove nekaj"

novic o tvojem očetu."

Marie-Anne je bila tako prevzeta, da je komaj zajecjajala zahvalo.

"Oh, nobene zahvale ne potrebujem," odvrne pogumni kmet. Rekel sem: ubogo dekle mora biti polno bojazni. Na vsak način jo moram rešiti skrbi. In prišel sem, da vam povem, da je gospod Lacheneur na varnem in zdrav, razven neke rane na nogi, ki mu povzroča precej bolečin, toda ki bo zaceljena v treh tednih. Moj zet, ki je včeraj bil na lovu v hribih, ga je srečal v bližini meje. Pri njem sta bila dva prijatelja. Ob tem času je najbrž že v Piedmontu, in je torej srečno ušel ovražniku."

"In sedaj upamo," reče župnik, "da bomo tudi v kratkem slišali, kaj se je zgodilo z Jeanom."

"Znano mi je, gospod," odvrne Marie-Anne. "Moj brat je bil nevarno ranjen in se nahaja sedaj pri dobrih prijateljih."

Marie-Anne sklone glavo, skoro uničena od žalosti in težkega bremena, toda kmalu zopet oživi in vzkligne:

"Oh, kaj se vendar mudim! Kakšno pravico imam misliti o mojih prijateljih, ko je od moje točnosti in mojega poguma odvisno življenje nedolžnega moža!"

Maurice, župnik in častniki stopijo okoli pogumnega mladega dekleta. Vsi so zahtevali, da jim pove, kakšne načrte ima. Hoteli so ji prepričati, da se ne bi podajala v nepotrebno nevarnost.

Toda na vsa nujna vprašanja nikakor neče odgovarjati. Hoteli so jo spremljati, ali ji pa vsaj v razdalji slediti, toda odločno je povedala, da mora iti sama.

"Vrnila se bom v dveh urah, potem pa lahko vsi skupaj sklenemo o novih načrtih," reče in zbeži.

Lahko si mislite, kakšna težava je bila dobiti sprejem pri vojvodi Sairmeuse. Maurice in župnik sta se o tem že prejšnji dan prepričala. Oblegan od jokajočih in napol blaznih družin, se je vojvoda bal, da ga bodo pregovorili in usliši njih prošnje. Zaprl se je torej v tajen prostor, kjer nihče ni mogel do njega.

Marie-Anne je bilo to znano, toda se ni ustrašila. Imela je v rokah ključ, ki gotovo odpre najbolj tajna vrata.

V predveži hiše, kjer je stanoval vojvoda Sairmeuse, so se nahajali trije ali štirje lakaji.

"Jaz sem hči Lacheneurja," reče Marie-Anne, ko nagovori enega izmed njih. "Govoriti moram z vojvodo takoj in sicer o zadevah, ki se tičejo vstaje."

"Vojvode ni v hiši."

"Prišla sem, da razodenem veliko skrivnost."

Obraz služabnika se nagloma spremeni.

"V te mslučaju mi sledite, gospodična."

Dekle koraka za njim po stopnicah, potem pa skozi dve ali tri sobe. Končno odpre neka vrata in reče: "Stopite sem noter." Marie-Anne vstopi.

Toda v sobi ni bil vojvoda Sairmeuse, pač pa njego vsin — Martial.

Ležal je zleknen na zofi in čital časopis.

Ko zagleda Marie-Anne, skoči kvišku, bled in razburjen, kot bi se pred njim pokazala pošast. "Vi!" zajecjaja.

Toda kmalu obvlada svoj nemir in v trenutku premotri vse možnosti, katere naj prinese ta obisk.

"Lacheneur je bil prijatelj!" vzkligne, "in vi, ki ga želite rešiti"

usode, ki jo izreče vojaška komisija nad njim, ste se spomnili na mene. Hvala, prisrčna Marie-Anne. Iskrena hvala za zaupanje, katerega nikakor ne bom izkoriščal. Rešila bova očeta, to obljubujem — prisegam vam! Kako, sam ne vem, toda kaj zato! Dovolj je, da ga rešiva, kajti to je moja zapoved."

Njegov glas je izdajal silno strast in obenem veselje, ki je valovalo v njegovem sreu.

"Moj oče ni bil aretiran," reče hladno Marie-Anne.

"Torej je," odvrne Martial, "Jean, vaš brat, katerega so prijeli?"

"Moj brat je na varnem. Ako preboli svoje rane, tedaj bo znal pobegniti pred preganjalcem."

Markiz, ki je bil prej mrtvaško bled, je postal sedaj rdeč kot žrjavica. Iz obnašanja Marie-Anne je dognal, da je že vedela o dvoboju, torej se ni skušal izgovorjati.

"Jean me je pozval na boj," reče, "kateremu sem se hotel izogniti. Branil sem le lastno življenje z enakim orožjem —"

Marie-Anne ga prekine.

"Jaz vam ničesar ne očitam, gospod markiz," reče z mirnim glasom.

"Ah, Marie-Anne, jaz sem bolj strog kot vi. Jean je imel prav, ker me je pozval. Upravičeno se je jezil na mene. Toda vi, vi niste vsega vedeli. Oh, Marie-Anne, ako sem vas v mislih razžalil, sem to storil, ker vas nisem poznal. In sedaj, ko vas poznam in sedaj vem, da ste predvsem, čista in čednostna."

Skušal je uloviti njeno roko, toda ona ga z grozo zavrne, narkar začne v razburjenju plakati. Izmed vseh udarcev, ki jih je dobila, je ta zadnji najbolj strašen.

Kakšno ponižanje in sramota! Da, njena kupa grenkobe je bila sedaj polna. "Čista in čednostna!" je rekel. Oj, nesrečni hianavee!

Toda Martial ni razumel, kaj je deklet mislilo.

"Ah, seveda razumem vašo nevoljo," nadaljuje vedno bolj na-

pet. "Toda če sem vas le v mislih razžalil, prosim sedaj odpustčanja. Norec sem bil, brezpametnež, kajti ljubim vas; ljubiti ne morem nobene druge kot vas. Jaz sem markiz Sairmeuse, lastnik sem milijonov. Rotim vas, prosim vas, postanite moja žena!"

Marie-Anne posluša te besede vsa razburjena. Vrtoglavnost jo loti; zdelo se ji je, da mora zgubiti razum.

Pred eno uro je bil Chanlouineau, ki ji je zatrjeval v jetniški celici, da umira radi ljubezni do nje. In sedaj je Martial, ki hoče zavreči vse premoženje in svojo bodočnost radi nje.

Ubogi kmetič, obsojen v smrt, in sin vsega močnega vojvode Sairmeuse, sta izražala svojo strast v skoro enakih besedah.

Martial umolkne, čakajoč odgovora — besede, namigljaja. Toda Marie-Anne ostane mutasta, nepremakljiva, kot oledenela.

"Vi molčite," kriči Martial, ki je postal vedno bolj divji. "Ali dvomite nad mojo iskrenostjo? Ne, nemogoče! Toda zakaj ta molk? Ali se bojite nasprotovanja od strani mojega očeta? Brez strahu! Jaz že vem, kako dobim njegovo privoljenje. Toda saj niti ne potrebujem njegovega dovoljenja. Jaz sem svoj lastni gospodar. Ali nisem neizmerno bogat? Usmiljenja vreden blaznež bi moral biti, lopov, če bi pomisljal med njegovimi brezpametnimi predsodki in med srečo mojega življenja."

In po kratkem molku nadaljuje: "Ali se mogoče obotavljate radi vaše družine? Vašega očeta in brata zasledujejo, in Francija je zaprta napram njima. Dobro torej, zapustiti hočem Francijo. Poklicali boste očeta in brata, pa bosta živela pri naju. Jean me bo rad imel, ko postanete moja žena. Živela bova v Angliji ali pa v Italiji. Življenje bo za mene pravi paradiz! Ljubim vas — in v sreči ter nežni ljubezni, ki bo v bodočnosti vaša, boste prisiljeni pozabiti na vse gren-

kost v preteklosti."

Marie-Anne je dobro poznala markiza, da je razumela napekost njegove ljubezni, katero ji je prav razodel.

"Zakaj ne odgovorite?" vpraša Martial, očitno v strahu. "Jaz sem samo ubogo dekle, gospod markiz," šepeta Marie-Anne. "Ako bi sprejela vašo ponudbo, tedaj bi se kesali vi do konca življenja."

"Nikdar!"

"Toda niste več prosti. Svojo zvestobo ste že drugi obljubili. Gospica Blanche je vaša obljubena žena."

"Ah, recite samo eno besedo — samo eno — in zaroka, katero sovražim, bo nemudoma razbita."

Marie-Anne molči. Toda očitno je bil njen sklep že storjen in da bo zavrnila njegovo ponudbo.

"Ali me torej sovražite?" vpraša Martial žalostno.

Ali bi ji bilo mogoče resnično odgovoriti, tedaj bi Marie-Anne rekla: da. Napram markizu ne samo, da ni čutila nobenega nagnenja, pač pa ji je bil celo zopr.

"Jaz nisem več sama svoja, kot tudi vi niste, markiz," reče končno skoro boječe.

Zarek sovraštva, ki pa takoj zgine, se zasveti v oči markiza. "Maurice, Maurice!" vzkligne. "Za vselej!"

Pričakovala je, da bo divje izbruhnil, toda ostal je popolnoma miren.

"Torej," reče s prisiljenim nasmehom, "moram vsemu temu verjeti. Verjeti moram, da ste me vi prisilili, da sem igral skrajno smešno ulogo. Vse do danes sem dvomil o tem."

Ubogo dekle sklone glavo. Bila je rdeča od sramote, toda niti poskusila ni, da bi zanikala.

"Jaz nisem bila gospodarica položaja," jeclja. "Moj oče mi je zapovedal in mi grozil, in jaz —"

jaz sem ga ubogala."

"To je malenkost," jo prekine Martial. "Vaša uloga nikakor ni bila taka, kot bi jo moralo igrati nedolžno dekle."

(Dalje prihodnjič)

Prva, najstarejša, največja in najbogatejša slovenska katoliška podporná organizacija v Združenih Državah Ameriških, je:

Kranjsko-Slovenska Katoliška Jednota

Glavni urad v lastnem domu: 351 No. Chicago St., Joliet, Illinois
POSUJE ŽE 46. LETO

Ostanovljena 2. aprila 1894, inkorporirana 12. januarja 1898 v državi Illinois, s sedežem v mestu Joliet, Illinois.

SKUPNO PREMOŽENJE ZNAŠA OKROG \$5,000,000

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA 119.80%

K. S. K. Jednota ima nad 35,000 članov in članic v odraslem in mladinskem oddelku.

SKUPNO ŠTEVILO KRAJEVNIH DRUŠTEV 185

V Clevelandu, Ohio je 15 naših krajevnih društev.

Skupnih podpor je K. S. K. Jednota izplačala tekom svojega obstanka nad \$7,000,000

GESLO K. S. K. JEDNOTE JE: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD!"

Če se hoče zavarovati pri dobri, pošten in solventni podpori, organizaciji, zavaruj se pri Kranjsko-Slovenski Katoliški Jednoti, kjer se lahko zavaruje za smrtnino, razne poškodbe, operacije, proti bolezni in onemoglosti.

K. S. K. Jednota sprejema v svojo sredo člane in članice od 16 do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta. Zavaruje se lahko od \$250 do \$5000 posmrtnine.

V Mladinskem Oddelku K. S. K. J. se otroci lahko zavarujejo v razredu "A" ali "B". Mesečni prispevek v mladinski oddelki je zelo nizek, samo 15c za razred "A" in 30c za razred "B" in ostane stalen, dasi zavarovalnina z vsakim dnem raste. V slučaju smrti otroka zavarovanega v razredu "A" se plača do \$450.00 in zavarovanega v razredu "B" se plača do \$1000 posmrtnine. Otroka se lahko tudi zavaruje za dobo 20 let, nakar prejme zavarovani svoto izplačano v gotovini.

BOLNIŠKA PODPORA: Zavaruje se lahko za \$2.00; \$1.00 in 50c na dan ali \$5.00 na teden. Assessment primerano nizko.

K. S. K. Jednota nudi članstvu pet najmodernejših vrst zavarovanja.

Člani in članice nad 60 let stari lahko prejmejo pripadajočo jim rezervo izplačano v gotovini.

Nad 70 let stari člani in članice so prosti vseh nadaljnjih assessmentov.

Jednota ima svoj lasten list "Glasilo K. S. K. Jednote," ki izhaja enkrat na teden v slovenskem in angleškem jeziku in katerega dobiva vsak član in članica.

Vsak Slovenec in Slovenka bi moral(a) biti zavarovan(a) pri K. S. K. Jednoti, kot pravi materi vdov in sirot. Če se nisi član ali članica te mogoče in bogate podporne organizacije, potrdi se in pristopi takoj!

V vsaki slovenski naselbini v Združenih državah bi moralo biti društvo, spadajoče h K. S. K. Jednoti. Kjerkoli se nimate društva, spadajočega k tej solventni katoliški podporni organizaciji, ustanovite ga; treba je le osem oseb v starosti od 16. do 60. leta. — Za nadaljna pojasnila in navodila pišite na glavnega tajnika: JOSIP ZALAR, 351 No. Chicago Street, Joliet, Illinois.

RECITE MI:
MOŽ ZA VAŠE
POHIŠTVO

Steve Trebec, Jr.

POHIŠTVO IN POSTELJNINA

PREPROGE, KARPETI in PEČI

na lahka mesečna odplačila vas stane manj

KUPITE DIREKTNO OD

STEVE TREBEC JR.

FURNITURE MART INC.

15428 Waterloo Rd.

v Collinwoodu, nasproti S. D. D.

ODPRTO VSAK DAN OD 9. DO 6.

Odprto zvečer v ponedeljek, četrtek in soboto do 9.

Buy Now SAVE \$50 this Winter!
Frigidaire with the Meter-Miser

Can save you as much as \$10 a month over costly and dangerous "makeshift" winter refrigeration methods!

Cena od
\$119.50
naprej

• Denar boste trošili, če se boste zanesli na naravno hlačenje. Če želite dokaz, pogledajte v rekord U.S. vremenskega urada. Ti kažejo, da je ozračje tudi v zimi malokdaj med 32 in 50 stopinjami, kar je varno za živila. In če se ne obdrži živila v tej temperaturi, se živila pokvarijo ali pa zmrznejo in so nerabna!

ONLY FRIGIDAIRE HAS THE METER-MISER! Simplest refrigeration mechanism ever built! Whisper-quiet. Unseen. Trouble-free.

Zato pa rečemo, če kupite sedaj, si prihranite \$50 to zimo z novo Frigidaire. To bazira povprečno na \$10 na mesec, ko je bilo vprašanih preko 58,000 žensk, koliko so prihranile z njih Frigidaire. Kar one delajo, delati lahko tudi vi. Oglejte si mnoge Frigidaire sedaj v naši prodajalni.

FridMe! Videti boste, kako lahko vam prihranimo \$50.00 to zimo!

LAHKA MESEČNA ODPLAČILA

Mi damo popust v gotovini mesto Eagle znamk

NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE

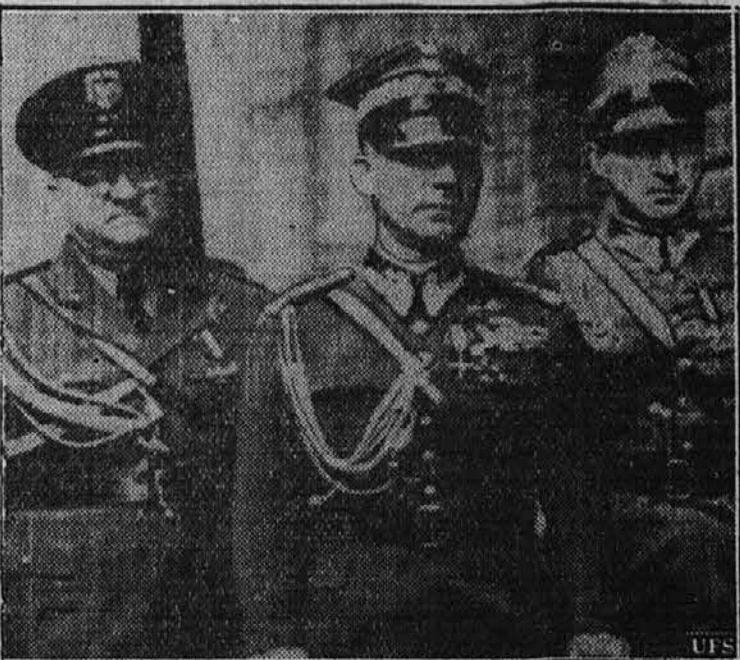
6104 St. Clair Ave.

819 E. 185th St.

JERRY BOHINC in JOHN SUSNIK, lastnika

Nicola Lubitsch, 10 mesecev stara hčerka filmskega direktorja, ki se je nahajala na torpedirani ladji Athenia. Končno je prišla varno v Kanado v spremstvu svoje petunje.

V sredi je poljski general Norwig Neugebauer, ki je prišel s svojima pribočnikoma v London na posvetovanje glede bodočnosti Poljske.

OSEBNO
BENNY
GOODMAN
igra za senzacionalni
WILD WEST
RODE O
in Hollywood
THRILL
CIRKUS

Z vrstolomnimi točkami
TRČENJE AVTOV
PREVRAČANJE AVTOV
OKOLI IN OKOLI!

1200 — ZVEZD — 1200

INDIJANCI - COWBOYI

CLEVELAND

STADIUM

SAMO EN DAN

2:30 popoldne in 8:00 zvečer

V nedeljo 1. oktobra

Vstopnina 50c Otroci 25c

MAR-KET COAL CO.

1261 Marquette Rd. ENDCOTT 1588
FIN. PREMOG!
Točna posrežba!
Frank J. Climperman
A. M. Klemencic, Sec'y

Oblok Furniture Co.

TRGOVINA S POHIŠTVOM
Pohištvo in vse potrebščine
za dom

6613 ST. CLAIR AVE.

HENDERSON 2978